

פרק קד - Psalm 104

א בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת־ד' ד' אֱלֹקֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהַדָּר לְבִשְׁתָּ:

1. My soul bless Adoniye; Adoniye, my God, You are greatly exalted; with beauty and splendor are You clothed.

ב עָטָה אֹר כְּשַׁלְמָה נוֹטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָה:

2. Enwrapped in light, garment-like, He spreads out the heavens like a curtain.

ג הַמְקַרָּה בַּמַּיִם עַל־וֹתָיו הַשָּׁם־עַבִּים רְכֹּבוּ הַמָּהֶלֶךְ עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ:

3. He who covers with water, His upper chambers; He Who makes clouds His chariot, He Who walks upon wings of wind.

ד עָשָׂה מִלְאָכָיו רוּחוֹת מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֵהֵט:

4. He Who makes winds His messengers, flaming fires His servants.

ה יָסַד אֶרֶץ עַל־מְכוּנֶיהָ בַּל־תִּמּוּט עוֹלָם וָעֶד:

5. He Who established the earth upon its foundations, [so] that it shall never be moved.

ו תְּהוֹם כָּל־בוֹשׁ כְּסִיתוֹ עַל־הָרִים יַעֲמְדוּ־מַיִם:

6. The deep He covered as with a garment; waters remain on mountains.

ז מִן־גַּעְרָתְךָ יִנוֹסוּ מִן־קוֹל רַעְמֶךָ יַחֲפֹזוּ:

7. At Your shout they retreated, at Your thunderous voice they hastened away.

ח יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בְקֻעוֹת אֶל־מְקוֹם זֶה | יִסְדַּתְּ לָהֶם:

8. They go up mountains, down into valleys, to the specific place You founded for them.

ט גְּבוּל־שְׂמֵת בַּל־יַעֲבִרוּן בַּל־יָשׁוּבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ:

9. You set a boundary [which] they may not cross, lest they return to cover the earth.

י הַמְשַׁלַּח מַעַיְנִים בְּנַחֲלִים בֵּין הָרִים יְהַלְכוּן:

10. He who sends springs into streams to flow between the mountains.

יא יִשְׁקוּ כָּל־חַיְתוֹ שָׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאִם:

11. To water all the beasts of the fields; the wild ones quench their thirst.

יב עֲלֵיהֶם עוֹף־הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן מִבֵּין עֲפָאִים יִתְנוּ־קוֹל:

12. Over them dwell the birds of the sky, from among the branches, they give voice.

יג מִשְׁקָה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרֵי מַעְשֵׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ:

13. [You] Who waters the mountains from His upper chambers, from the fruit of Your works the earth is sated.

יד מצמיח תציר | לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ:

14. [You] Who causes grass to sprout for cattle, and vegetation for the labor of man, to bring forth bread from the earth.

טו ויין | ישמח לבב-אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב-אנוש יסעד:

15. And wine to cheer the heart of man, to make [his] face shine from oil, and bread to sustain the heart of man.

טז ישבעו עצי ד' ארזי לבנון אשר נטע:

16. Adoniye's trees are sated, the cedars of Lebanon that He planted.

יז אשר-שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה:

17. Where birds make their nests, the stork—the firs are her home.

יח הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים:

18. The high mountains [are] for the wild goats, the rocks a refuge for the rabbits.

יט עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו:

19. He made the moon to fix seasons the sun knows its place to set.

כ תשת חשך ויהי לילה בו-תרמש כל-חיתו-יער:

20. You make darkness and night comes in which all the beasts of the forest move about.

כא הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים לְטָרֵף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלִים:

21. The young lions roar for prey, and seek their food from the Almighty.

כב תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֶפּוּן וְאֶל־מְעוֹנֹתָם יִרְבְּצוּן:

22. [When] the sun rises, they gather and come into their dens to lie.

כג יֵצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עַד־עֶרֶב:

23. Man goes out to his work, to his labor until evening.

כד מִה־רַבּוֹ מַעֲשֵׂיֶךָ | ד' כָּלֶם בַּחֲכֵמָה עָשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ:

24. How many are Your works, Adoniyel! You made them all with wisdom; the earth is full of Your possessions!

כה זֶה | הַיָּם גָּדוֹל וְרָחֵב יָדָיִם שָׁם רַמְשׁ וְאִין מִסְפָּר חַיִּוֹת קְטַנּוֹת עִם־גְּדֹלוֹת:

25. This sea, great and wide—therein are innumerable creeping things, animals small and great.

כו שָׁם אָנִיּוֹת יִהְלָכוּן לְוִיָּתָן זֶה יִצְרַתָּ לְשַׁחֲק־בּוֹ:

26. There ships travel; this Leviathan You formed to frolic with.

כז כָּלֶם אֲלֵיֶךָ יִשְׁבְּרוּן לְתַת אֲכָלֶם בְּעֵתוֹ:

27. They all look to You expectantly, to provide their food in its time.

כח תתן להם ילקטוּן תפתח ידך ישבעוּן טוב:

28. [When] You give it to them, they gather it in; [when] You open Your hand they are sated with goodness.

כט תסתיר פניך יבהלון תסוף ריחם יגועוּן ואל־עפרם ישוּבוּן:

29. When You hide Your face, they are panic-stricken; when You gather in their breath, they perish, and to their dust they return.

ל תשלח רוּחך יבראוּן ותחדש פני אדמה:

30. When You send Your spirit, they will be created [anew]; and You will renew the face of the earth.

לא יהי כבודך לעולם ישמחך במעשיו:

31. The glory of Adoniye will endure forever, Adoniye will rejoice in His works—

לב המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו:

32. He Who gazes upon the earth and it trembles; He Who touches the mountains and they erupt.

לג אשירה לך בחיי אומרה לאלקי בעודי:

33. I will sing to Adoniye with my life; I will offer hymns to my God as long as I am alive.

לד יערב עליו שיחי אנכי אשמח בדך:

Please do not discard this holy document. Please deposit in Geniza at your local synagogue.

34. May my words be pleasant to Him; I will rejoice in Adoniye.

לֵה יִתְּמוּ חַטָּאִים | מִן־הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים | עוֹד אֵינִם בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת־ד' הַלְלוּיָהּ:

35. Sin will be excised from the earth, and the wicked will be no more; My soul bless Adoniye, Praise God.